

ΕΤΟΣ 66ον

26 Αυγούστου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3404)

ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΑΜΠΕΛΙ

Στά πρώτα αιτήματα τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς, τῆς προσευχῆς πού ὁ Χριστός μᾶς παρέδωσε νά ἀπευθύνουμε στόν Πατέρα του, περιλαμβάνεται τό «ἐλήθτω ἡ βασιλεία σου». Μέ αὐτά τά λόγια μᾶς φωτίσει νά τόν ζητᾶμε νά ἔλθει καί νά γίνει κύριος καί βασιλέας ὅλης τῆς ὑπαρξῆς καί τῆς ζωῆς μας. Γι' αὐτή τή βασιλεία ὁ Χριστός μίλησε ἐπανεληθμένα στά κηρύγματά του χρησιμοποιώντας διάφορες παραβολές καί εἰκόνες καί φωτίζοντας κάθε φορά ἀπό διαφορετική ὀπτική γωνία τήν ὁμορφιά τῆς καί τή σχέση μας μέ αὐτή. Σέ ὅλες βέβαια τίς εἰκόνες εἶναι ὀλοφάνερα δύο βασικά χαρακτηριστικά τῆς: Πρῶτο, τό ὅτι εἶναι ἔκφραση τῆς ἀπειρῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο· καί δεύτερο –συνέπεια τοῦ πρώτου– τό ὅτι δέν ἐπιβάλλεται τυραννικά στόν ἄνθρωπο, ἀλλὰ προϋποθέτει τήν ἐλεύθερη ἀποδοχή του.

«Μικρόν ἐργασώμεθα»

Στή σημερινή παραβολή, τή βασιλεία πού μᾶς χαρίζει, τήν παρομοιάζει μέ ἓνα ἀμπέλι. Γι' αὐτό τό ἀμπέλι πρωτομίλησε ὁ Θεός στόν προφήτη Ἡσαΐα: «Καί τί δέν ἔκανα», λέει, «γι' αὐτό τό ἀμπέλι μου. Τό ἔφραξα, τό ὄργωσα, τό φύτεψα, τοῦ ἔχτισα πύργο, τοῦ ἔφτιαξα πατητήρι» (5,2). Δέν ἄφησε σέ μᾶς βαριές δουλειές. «Μικρόν ἡμῖν κατέλιπε», λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Καί ὁ «ἔλαφρός ζυγός» πού μᾶς ἀνέθεσε εἶναι «τό ἐπιμελεῖσθαι τῶν ὄντων καί διαφυλάξαι τά δοθέντα». Τό χρέος μας ἦταν ἡ ἐπιμέλεια καί ἡ διαφύλαξη τοῦ ἀμπελῶνα, ὥστε στόν κατάλληλο καιρό νά ἀποδώσει καρπούς.

Μετά, ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνα «ἀπεδήμησε». Δέν κάθησε σάν αὐστηρὸς ἐπιστάτης κρατώντας βούρδουλα καί «παραπόδας ἐπάγων τὰς τιμωρίας», ὡσάκεις μᾶς ἔβληπε νά τεμπελιάζουμε ἢ νά κάνουμε ζημιές στό ἀμπέλι του μέ τήν ἀμέλειά μας. «Ἀπεδήμησε» σημαίνει «μακροθύμησε», ἔρμνευεὶ ὁ Χρυσορρήμων. Ἐδειξε τήν πολλή του μακροθυμία καί τόν ἀπέραντο σεβασμὸ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κα' 33-42)

Ἡ παραβολή τοῦ ἀμπελιοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐνθροπὸς τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ, ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατὰσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακῶς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;».

στήν ἐλευθερία μας. Αυτό εἶναι τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης του καὶ τῆς τιμῆς του πρὸς τοὺς ἐργάτες τοῦ ἀμπελῶνα. Μᾶς τίμησε δίνοντάς μας τὴ δυνατότητα νὰ ἀπολαύσουμε τὴ χαρὰ καὶ τὴ «νηφάλια μέθη» ἀπὸ τὰ «σταφύλια» τῆς βασιλείας του· ἀλλὰ ὄχι τελείως δωρεάν. Μᾶς κάλεσε νὰ συνεργαστοῦμε, καταθέτοντας ἐλευθερα καὶ τὸν κόπο τῆς δικῆς μας φροντίδας καὶ ἐπιμέλειας, δηλαδή τὴν ὑπακοή μας στό θεῖο γὰρ του.

Ἄγκάθια ἀντί γιὰ σταφύλια

Ὅταν ὁμως ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ τρύγου καὶ ἔστειλε τοὺς δούλους του γιὰ νὰ λᾶβουν τοὺς καρποὺς, διαπίστωσε –ὅπως μέ πίκρα λᾶει στόν προφήτη Ἡσαΐα– ὅτι τό ἀμπέλι του ἀντί γιὰ σταφύλια ἔβγαλε ἀγκάθια. Καὶ ὁ Χριστὸς μέ τὴν παραβολὴ φανερώνει ὅτι τὰ «ἀγκάθια» δέν ἦταν ἀπλῶς ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ παρακοὴ τοῦ περιούσιου λαοῦ του στίς ἐντολές του, ἀλλὰ καὶ ἡ τελείως ἀδικαιολόγητη ἀγανάκτηση καὶ τό μῖσος τους κατὰ τῶν ἀπεσταλημένων του προφητῶν, πού ἔφτασε σέ βαθμὸ ἀλλοῦ νὰ δεῖρουν καὶ ἀλλοῦ νὰ σκοτώσουν. Ξανάστειλε ὁ Κύριος προφῆτες καὶ διδασκάλους γιὰ νὰ ἀφυπνίσουν τὸν λαό του, ἀλλὰ καὶ σ' αὐτούς ἔκαναν τὰ ἴδια. Στό τέλος, τοὺς ἔστειλε τὸν υἱὸ του μέ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν ντραποῦν καὶ νὰ συνέλθουν. Καὶ αὐτοί, νομίζοντας ὅτι ἦταν εὐκαιρία νὰ ἀποκτήσουν πλήρη κυριότητα στό ἀμπέλι, σκότωσαν καὶ τὸν κληρονόμο.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν παραβολὴ αὐτή· Ὑπῆρχε κάποτε ἕνας οἰκοδεσπότης, ὁ ὁποῖος ἐφύτευε ἕνα ἀμπέλι, ἔβαλε γύρω του ἕνα φράχτη, ἔσκαψε εἰς αὐτό ἕνα πατητήρι καὶ ἔκτισε ἕνα πύργον. Ὑστερα τὸ ἐνοίκιασε εἰς γεωργούς καὶ ἔφυγε εἰς ξένην χώραν. Ὅταν δὲ ἐπλησίασε ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δούλους του πρὸς τοὺς γεωργούς διὰ νὰ πάρουν τοὺς καρπούς του. Ἄλλ' οἱ γεωργοί, ἀφοῦ συνέλαβαν τοὺς δούλους του, ἕναν ἔδειραν, ἄλλον ἐσκότωσαν, ἄλλον ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἔστειλε ἄλλους δούλους περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς πρῶτους καὶ ἔκαναν εἰς αὐτούς τὰ ἴδια. Τελευταῖον δὲ ἔστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν του καὶ εἶπε, «Θά ἐντραποῦν τὸν υἱὸν μου». Οἱ γεωργοὶ ὁμῶς, ὅταν εἶδαν τὸν υἱὸν, εἶπαν ἀναμεταξύ τους, «Αὐτός εἶναι ὁ κληρονόμος. Ἐμπρὸς ἄς τὸν σκοτώσωμεν καὶ ἄς πάρωμεν τὴν κληρονομίαν του», καὶ ἀφοῦ τὸν συνέλαβαν, τὸν ὠδήγησαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Ὅταν λοιπὸν ἔληθ' ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἀμπελιοῦ, τί θὰ κάνῃ εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους;». Λέγει εἰς αὐτόν, «Θά τοὺς ἐξολοθρεύσῃ μὲ τὸν χειρότερον τρόπον καὶ τὸ ἀμπέλι θὰ τὸ παραδώσῃ εἰς ἄλλους γεωργούς, οἱ ὅποιοι θὰ τοῦ παραδώσουν τοὺς καρπούς εἰς τὸν καιρὸν τους». Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, «Ποτέ δὲν ἐδιαβάσατε εἰς τὰς γραφάς, ὅτι ὁ λίθος πού ἀπέρριψαν οἱ οἰκοδόμοι, ἔγινε ἀκρογωνιαίος λίθος· ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινε αὐτό, καὶ φαίνεται θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτια μας;

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ὁ Χριστός, λέγοντας τὴν παραβολὴ αὐτή λίγῳ καιρῷ πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος του, προσπαθεῖ νὰ κάνει τοὺς Ἰουδαίους νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ κακοὶ ἐργάτες τοῦ ἀμπελώνα του· καὶ ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ ἀπεσταλημένος Υἱὸς τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελώνα. Ἡ παραβολὴ βέβαια δὲν ἀπευθύνεται μόνον στοὺς τότε «ἐπίδοξους» σταυρωτές τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἄνθρωπον, πού νομίζει ὅτι βγάζοντας τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ του θὰ τὴν χαρεῖ καλύτερα καὶ πιὸ ἐλεύθερα.

Ἡ ἀπάτη τῆς ἀθεΐας

Σὲ κάποιο θεατρικὸ ἔργο, ὁ κεντρικὸς ἥρωας ξεσπάει στὴν πιὸ ἐξοφωρικὴ ἐξαγγελία ἐκθρόνισις τοῦ Θεοῦ καὶ θεοποίησης τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ παρακάτω ξέσπασμα θὰ μπορούσε νὰ εἶναι τὸ «σύμβολο τῆς πίστεως» τοῦ αὐτοθεοποιημένου ἀνθρώπου: «Ἐγὼ ὑπάρχω... μόνος ἐγώ. Βλέπεις αὐτὸ τὸ κενὸ πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας; Εἶναι ὁ Θεός. Αὐτὸ τὸ φάγωμα στὴν πόρτα; Εἶναι ὁ Θεός. Ἡ ἀπουσία, εἶναι ὁ Θεός. Ἡ μοναξιά τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸ εἶναι Θεός. Ὅλο αὐτὸ τὸν καιρὸ δὲν ὑπῆρχα, παρὰ μόνον ἐγώ. Ἐγὼ μόνος μου βρῆκα τὸ καλὸ. Ἐγὼ ἀποφάσισα τὸ κακό. Ἐγὼ σήμερα κατηγορῶ τὸν ἑαυτό μου, καὶ ἐγὼ μόνος μου μπορῶ νὰ τὸν συγχωρήσω. Ἐγώ, ὁ ἄνθρωπος. Ἄν ὁ Θεός

26 Αύγουστου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀδριανῶ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. ις' 13-24 – Εὐαγγέλιον: Μτ. κα' 33-43.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Σεπτεμβρίου, ΙΔ' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Β' Κορ. α' 21 - β' 4 – Εὐαγγέλιον: Μτ. κβ' 2-14.

ὑπάρχει, ὁ ἄνθρωπος εἶναι μηδέν. Ἀλλὰ δέν ὑπάρχει Θεός. Χαρά. Δάκρυα χαρᾶς. Ἀλληλοῦια. Δέν ὑπάρχει Θεός».

Ἡ κατάληξη αὐτοῦ τοῦ θεατρικοῦ μᾶς θυμίζει τό γνωστό ἀθεϊστικό σύνθημα, πού εἶχε κατευθύνει ἐπίμονα σύγχρονος «κῆρυκας» τῆς ἀθεΐας, καί τό εἶχαν βάλει στά πλεωφορεῖα τῆς Ἀγγλίας: «Ὁ Θεός πιθανότατα δέν ὑπάρχει. Ἐπομένως, σταμάτα νά ἀνησυχεῖς καί ἀπόλαυσε τή ζωή σου».

Ὁ Χριστός στό τέλος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀπαντάει σ' αὐτές τίς κενολόγους διακηρύξεις λέγοντας: «Μήν πάτε νά χτίσετε τήν εὐτυχία σας χωρίς Ἐμένα. Ἐγώ εἶμαι τό ἀγκωνάρι τῆς ἀληθινῆς ζωῆς καί τῆς γνήσιας χαρᾶς σας. Ὅποιος μέ πετάει ἀπό τή ζωή του, δέν ἀδικεῖ ἐμένα ἀλλὰ τόν ἑαυτό του». Τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή ψάλληουμε τό ἰδιόμοιλο: «Ὁ τόν ἀμπελῶνα φυτεύσας καί τούς ἐργάτας καλέσας ἐγγύς ὑπάρχει Σωτήρ». Ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνα εἶναι πολὺ κοντά μας. Ἔρχεται γιά νά μᾶς σώσει καί νά μᾶς κάνει υἱούς καί συγγληρονόμους του. Γι' αὐτό κι ἐμεῖς «μικρόν ἐργασάμενοι, κομισώμεθα τό τῆς ψυχῆς ἔλεος».

Ἄρχιμ. Β.Λ.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἡ μαρτυρία ἀγάπης τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, διαφαίνεται ἀπό τίς κάτωθι δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως καί Νεότητος, ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ ὁποίου λειτουργοῦν:

- α. Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.
- β. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.
- γ. Σεμινάριο Ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

Γιά περισσότερες πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ:
www.apostoliki-diakonia.gr – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρεαίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr